

Svenska Canada=Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31.

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORS DAGEN DEN 12 Juli, 1923.

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 28

Canadas senat får huden full

En storm av protester höres från alla håll, ty nya branchlinjer behövs litet var i västern.

Enskilda intressen inverka

Den provinssiella regeringen i Saskatchewan var den första, som uttryckte sitt missnöje över att senaten omlöstjorde byggandet av branchlinjer till C. N. R. Deras indignation tog sig uttryck i ett till premiärminister King sändt telegram, i vilket det påpekades, att tusentals fannare i provinserna ej kunde producera till full kapacitet på grund av avsaknad av transportlinjer. Många av de föreslagna linjerna ha projekterats för flera år sedan, och nybyggare slöso sig ned i dessa trakter i den tron, att en järnväg snart skulle byggas. Om detta ej sker, komma många att utvandera, vad man pårycker, att varje avsträckning skall göras för att bli berre över den situation, som skapats genom senatens nedströande.

Aven i Manitoba känner man sig djupt besviket. Premiärminister Bracken, borgmästare och legislaturledamoten Farmer samt parlamentets ledamot Crear förklarade den 5 d:s, att senaten visat ringa förståelse för västerns krav och behov. Mr. Bracken påvisade, att allt tydde på att en rekordskörd skulle inhöstas i år, samt att spannsörens Arligen ökad, vad den ökade transportmöjligheterna ständigt öre av behovet. Borgmästaren Farmer sade, att senatens handling var ett stort misstag samt kommande att hindra västra Canadas framåtskridande. Mr. Crear ansåg

Guldet nere på havets botten

Röda Bolaget's bergningsfartyg "Pristof", vilket i början av maj månad avväg till Biscayaöarna för att söka få reda på vraket efter den utanför Ushant skänkta passagerarrebåten Egypt och därmed inleda sökningen att berga fartygets betydande guldfröåd, har åter anlagt till Göteborg efter att lyckligt ha slutfört denna första del av sin uppgift, meddelades den 12 juni.

Vid ett samtal med kapten Malmberg, som medföljt expeditionen, meddelade han, att arbetet med svepningsarbetet för vrakets finande varit mycket svårt, dels på grund av den stora sjöbåvningen på platsen, dels till följd av bottenens klippiga beskaffenhet. När man som bäst trott sig ha fångat ett vrak, har detta ofta befunnits vara en av de många klippisar, varav botten på denna plats är tyllid. Svepningsarbetet tog en tid av tre veckor i anspråk, innan man verkligen fann vraket, och det område, som svepts, var 14 nautiska mil långt och 5 mil brett.

Om arbetet med de dyrbara och omfattande åtgärder, som nödvändiggöras för guldet upptagande, nu skall vidtaga, blir en fråga, som vederbörligt komma att avlösas först sedan rapporterna om Arctigos resa och undersökningar på platsen kunnat i detalj granskas.

Ett nytt Klondyke funnet å Labrador

De nyligen ingångna underrättelserna om stora guldfyndigheter i Labrador äro nyheter, som kanske i sig bära fröet till en ny period av guldfeber i likhet med vad som blev fallet i Alaska. Längst upp i norr på halvön Labrador östra kust äro fyndigheter den belägna runt stranderna av Stags Bay, ej så särdeles långt från Atlanten. Platsen är en vertikal björndär, där sålän människor satt sin fot. I norr sträcka sig de arktiska regionerna, i väster utbreda sig ändlösa viddar av ödemarker, i söder och öster tillstötta oceanen några mil från fyndorten. Men den stränga vintern håller god vakt över skatten däruppe, i det att farvattnen är tillfrusna, så när som på en kortare period under sommaren, skriver Sv Kurier.

När guldet lockar, finnes det emellertid ej några hinder, som äro svårare att avskraka. Djärla och äventyrliga män äro nu som bäst i färd med att utrusta en expedition per aeroplan dit upp. Och icke mindre än fem beilag bereda sig på att sända sin män till Stags Bay.

Över 600 claims äro redan utstakade. Uppskattningsvis äro guldfyndigheter och hade lyckats tillförsäkra sig icke mindre än 26,886 acres, innan hans stora hemlighet till sist spriddes ut.

Dixon frånträder politikens bana

Ledaren av arbetarepartiet lämnar efter att uti nio år tillhört Manitobas legislatur.

Kommer som en överraskning

Fred J. Dixon, Självständiga Arbetarepartiets ledare och medlem i Manitobas legislatur sedan 1914, lämnade den 3 d:s sin resignation. Han har ej avvett någon offentlig förklaring på varför han resignerat, men undantag av gilt han förklarar sig ej förfoga över sin tid för att fortsätta med sin politiska verksamhet. I förstnämnda utsläppta rykten, att Dixon skulle ha varit påtänkt som ordförande i den kommissionen, som kommer att handha rudsryckforsolningen, men Dixon har förklarar, att dessa rykten sakna grund. Han har aldrig blivit omnämnd att reflektera på denna position, och om han blev bjuden den, komme han att absolut vägra att acceptera densamma. Han är anställd av Confederation Life Insurance Co., och han har nyligen inlett sådana förbindelser med denna firma, att han behöver hela sin tid för att sköta denna affärsförbindelse. Mr. Dixon har otvivelaktigt varit den mest populära ledamoten i Manitobas legislatur och har vid alla legislativa varit den ledande kandidaten och därvid erhållit flera röster än någon annan kandidat, såväl under gamla valsystemet som under det proportionella valsystemet.

Dixon har alltid för arbetarnas tjän, möjligen mera konsekvent än någon av de andra, och hans popularitet har varit lika säker som någonsin, medan hans kollegers ibland varit något haltande. År 1919 blev han tillsammans med en del andra arbetare arresterade i samband med störstrecken men lyckades genom sina ovanliga vältalighet framföra ett försvaret, ett av de bästa som någonsin hållits i rättssalen, som förmådde juryn att frikänna honom. Resignationen kom som en överraskning även för de i parlamentets kretsar väl intresserade. Arbetarepartiet och det radikala elementet lida en stor förlust genom densamma.

Kan kräftan verkligen botas?

Man hyser numer hopp därom sedan man lyckats i nya experiment röntgenstrålar.

Läkekonsten på i våra dagar framåt med stormsteg. Varje dag finner man i tidningarna meddelanden om nya behandlingsmetoder, nya mediciner, nya preparat, vilka hjälpa oss till övertaget i kampen mot många sjukdomar, av vika ett stort flertal ännu för något femtal år sedan eller mindre ansågs som obotliga. Den kanske viktigaste av samtliga senare tiders medicinska upptäckter har gjorts nu i dagarna, då läkare tagit högsnåda röntgenstrålar i sin tjänst för att behandla kräfta i dess olika former, skriver Sv Kurier.

Från Philadelphia meddelades således i dagarna, att tvänne unga långa kräftor dödades under löppet av de närmaste fjorton dagarna komma att placera en kräftsjuk person under röntgenstrålar, vilka alstrats av en 200,000 volts elektrisk ström, vilken är den största spänning man ännu använt i röntgenrör. Ett annat försök gjordes i New York, på vars Bellevue sjukhus en av magkräfta lidande flicka häromgången undergick dylik röntgenbehandling med 250,000 volts ström under 50 timmars tid. Resultatet av experimentet kom emellertid icke avgöra förhållanden om en månad. Men man tror sig i alla fall redan nu ha märkt en avsevärd förbättring i den sjukas tillstånd.

Röntgenstrålarna tränga ju som bekant genom människokroppens köttlager med stor kraft och ha redan ganska länge varit kända för sin kraftfulla verkan. De mystiska strålarna ha emellertid varit ett tveeggat vapen, vilket ännu ingen läkare med full säkerhet kunna påstå sig helt behärska. Ofta nog har bestrålningen gjort avsevärd nytta för den kräftsjuka och mången gång kanske helt botat honom eller henne från denna sjukdom, samtidigt som strålarna medfört andra lika eller kanske mera skadliga verkningar.

Det tyckes emellertid, som läkekonsten genom att användas så högsnåda elektriska strömmar för röntgenrören som 250,000 volts och mera skulle ha kunnat stryka strålaras gods egenskaper i sådan hög grad, att de skadliga verkningar mera eller mindre kunnat bortslämmas. Faktum är emellertid, att röntgenstrålarna i när-

Svenska biologer till Amazonfloden

Skola bedriva biologiska studier över insekter och spindlar samt amfibiesläktet.

Beräkna kräva hela två år.

En forskningsresa till Amazonflodens område startas i sommar av tre unga svenskar. Deltagarna äro dr. A. Roman, assistent vid Riksmuseets entomologiska afdelning, dr. D. Mellin, apofroverad doktor från Uppsala, och ingenjör A. Vilars, vilken senare skall tjänstgöra som fotograf, tecknare och konservator. Avresan sker i juli månad.

Expeditionen har till uppgift att bedriva biologiska studier över insekter, spindlar samt amfibier. Vidare skall man insamla material till olika museer, institutioner och forskare av insekter, fiskar, amfibier och den del däggdjur. Dessutom kommer man att bedriva ekologiska och djurgografiska studier, för vilka sistnämnda i synnerhet Andenas område torde vara givande. Medlemmarna ha här till tänkt sig att göra några zoologiska parallellforskningar till de växtgeografiska indelningar, som redan finnas. För friherre Erlands Norden-sköldss räkning skall man bedriva entomografiska studier över några tillhills mindre kända indianstammar. Ängående resplanen är det bestämt, att två huvudorter skola upprättas, det ena nära Manaus i Brasilien, det andra nära Iquitos i Peru. Vid Manaus, som är relativt fritt från malaris, kommer expeditionen att gå till en tysk farmare, G. Huebner, vars beaktning dr. Roman gjorde, då han 1914-1915 gjorde en resa till Amazonområdet. Härifrån skola resorna utsträckas till Rio Negro övre delar. Från expeditionens andra huvudorter, i Peru, skola studier bedrivas på Andernas odlingskultur såväl i Peru som Ecuador. Expeditionen beräknas kräva en tid av två år.

Ny underhandling om St. Lawrence?

Parlamentet förväntas framlägga nya förslag i Washington redan denna höst.

Planen godkänd av experter

Regeringen i Ottawa har uppmärksam ett starta underhandlingar med Portugals Staten för att tjaska på med förhållandet av St. Lawrence vattendrag. Men denna vecka meddelas det, att inga mät och steg komma att vidtagas, vad Dominion beträffar, förrän Ontarioregeringen öppnar sin session, komma de två regeringarna troligen att utlinjera ett program för att presentera till president Harding. Understödjare av St. Lawrence-projektet i Canada äro, att kraften från St. Lawrenceflodens vattendrag skulle inom 15 år betala konstruktionskostnaderna. Sir Adam Beck, chef för Canadas hydroelektricitet, är också en understödjare av projektet, och han har utlinjerat en stor internationell kraftplan, som han ämnar anhänga hos de båda regeringarna, att de taga upp till övervägande, då nästa session startar. Tid efter annan har djupavtäckningen av St. Lawrence varit inför Dominionparlamentet. Detta titanska projekt har både sina fiender och understödjare i senaten. Sedan frågan först kom på tapeten, har den brukats som en politisk fotbof, och alltid ha debattens slut med den frågan: "Var skola pengarna komma från?"

Tvisterna om tolvmilgränsen

John Bull icke hågåd låta Onkel Sam upprätta en tolvmilgräns till sjöss.

Vederbörande myndigheter i New York hade t. o. m. den 26 juni beslutat tagit och till regeringens "bonded warehouses" överfört rudsrycker av olika slag från de brittiska atlantiska "Baltic", "Berenaria" och "Cedric" samt den franska ångaren "Paris", emedan de i strid med den amerikanska förbuds lagen sökt föra spiritus till New York under föresägning. Ett visat kvantum spiritus kvarhållades ombord för medicinskt bruk. De från fartygen tagna dryckesvarorna kvarhölls av tullmyndigheterna i sin regeringens fattat beslut om att skoe görlla med dem. Till att börja med hade det varit meningen att återlämna dem till fartygets återresa till Europa, men den tanken hade slopats, av allt att döma, och det talades t. o. m. om att beslagtagna de fartyg, som fortsätta att föra spiritus som dricksvara in i de amerikanska farvattnen.

Brittiske premiärminister Baldwin tillkännagav i underhuset den 25 juni, att brittiska regeringen icke kommer att protester mot att de amerikanska myndigheterna bryta det brittiska tullstillet i amerikanska farvattnen, alldelesundt Förenta Staterna äger full rätt att så göra. Utländska tullstiggil brytas ofta i brittiska farvattnen, då omständigheterna fordra det, erinrade han. Fört förbitring råder mågenständes i England med anledning av beslagtagnad av rudsrycker å de brittiska fartygen i New Yorks hamn. Nästan hela pressen, troligen inspirerad av sjöfartintressena, tycks ena sig om att fordra, att regeringen skall insprisa för att hindra "dessa ingrepp från Amerikas sida på brittiska medborgares och andra utlänningars personliga rättigheter", som det heter. I ett tal i London den 24 juni framkom förre premiärminister David Lloyd George med nära intressanta anmärkingar om förbudssituationen i Förenta Staterna. Det är inte värt att bli alltför uppörd över dessa konfiskeringar av brittiska rudsrycker i amerikanska farvattnen, menade han. Amerika tycks vara i en snåla rätt, och man borde visa i sinna första steg för dess förtä tillämpa förbudslagen. "Det håller på att förtäga ett mycket djärt experiment för

Kapprustningen ovan moder Jord

England tredubblar sin krigsmakt uti luften, men naturligvis "i försvarssyfte."

En villrådlig arbetarprotest

Premiärminister Baldwin meddelade i dagarna House of Commons, att regeringen planerade att utvidga engelska luftflottan, som för tillfället består av endast 18 skvadroner, med 34 nya skvadroner, i avsikt att stärka landets "försvår", skriver "Arbetaren". Den nya luftflottan anses "nödvändig", enär Frankrike i närvarande stund äger en luftflotta, som är åtta gånger större än Englands. Frankrike har därjämte sin flotta koncentrerad hemma, medan Englands är spridd över halva jordklotet, Ostindien, Egypten, Australien o. s. v. Man beräknar enligt de båda ländernas program, att 1925 Frankrikes flotta kommer att bestå av 2,000 och Englands av 1,000 första klass maskiner. Arthur Ponsonby, representant för arbetarepartiet, frågade, om ej denna kapprustning kunde leda till samma katastrof som den före världskriget företagna kapprustningen. Premiärministern svarade: "Jag hoppas, att så icke sker. Jag hoppas, att innan något sådant inträffar, ett fördrag kommer till stånd, begränsande de olika ländernas rustningar." Kommodör Joseph M. Kenworthy frågade: "Vet icke premiärminister, att dessa aeroplan endast kunna användas för attacker?" (Forts. å sid 4.)

Tyska arbetare till Stockholm?

De tyska arbetare äro som bekant de sämst betalda i Europa. Tack vare deras små avlönningar och den låga markkursen ha de tyska fabriksarbetarna kunnat sälja sina varor billigare än konkurrenterna i andra länder.

Nu har även export av tyska arbetare ägt rum. Danmark har importerat omkring 200 mariner, vilka arbetade till en del på dansk kollegerna, och nu, säger Georg Seldes i telegram av 28 juni från Stockholm till Chicago Tribune, är det på förslag att importera tyska murare till Stockholm för att bryta upp den pågående murarstrejken där, som hindrar ett återupptagande av den på grund av bostadsbristen så nödvändiga byggnadsverksamheten. I Sverige erhålla de tyska arbetarne en betalning av omkring 1,000 mark i månaden, vilket är oerhörda summor för tyskarna, och skulle de efter kort vistelse i Sverige vara mångmiljonärer vid återkomsten till Tyskland.

Strejker ha under de senaste tjugua åren kostat de svenska arbetarne 176,000,000 meddelar korrespondenten. Även nu är lockout förestående som en följd av den långvariga strejken vid järnbruket. Alla underhandlingar ha misslyckats hittills. Arbetarne fordra genomförandet av 45 timmars arbetsvecka och vägra att gå med på treskiftssystem.

Försök att göra slut på gruvstrejken

En sensationell häktning ägde rum den 6 d:s i Sydney, N. S., i det att utdrag av generaladvokaten för Nova Scotia Dan Livingstone, president och James B. McLachlan, sekreterare för The United Mine Workers of America, District 26, anhölls för att ha olagligt publicerat falska påståenden om att polis och soldater uppträtt brutalt. Montreal Star publicerade den 7 d:s följande meddelande: John L. Lewis, chef för International Mine Workers' Union, har sändt ett telegram till cheferna för de gruvbetarna, vilka nu befinnas sig på strejk. Han säger där, att de för första gå hade någon rätt att strejka, samt att de för det andra gjorde bättre uti att gå tillbaka till arbetet.

Repsentanter för alla arbetarorganisationer i västra Canada komma att sammanträda till en speciell konferens antingen i Calgary eller Winnipeg för att diskutera sympatiaktionen av strejkande kolgruvbetarna i Nova Scotia. Denna speciella konferens samman kallades telegrafides den 7 d:s av William A. Sherman, president för distrikt 18, United Mine Workers of America. I ett telegram säger Sherman, att stämningen bland gruvbetarna i Alberta var stark för sympatiaktionen.

I början av I. V. far Einars krater fortfarande i verksamhet, men västrumarna avtog alltmera i storlek och hastighet. I mitten av veckan förekom emellertid ett nytt väskant utbrott, varigenom västrumarnas hastighet ökades till en kilometer i timmen. Den 28 juni var det 4 år, sedan treden formellt ingicks efter världskriget, men hänselens stridades ingestades. Sedan Versaillesfredens undertecknades av de allierade makterna och Tyskländs representanter d. 28 juni 1919 ha två krig fört, ett mellan Turkiet och Grekland och ett mellan sovjetryssland och Polen.

PROVINCIAL LIBRARIAN
WALSH BISHOP
Bishop and Stucco, constructive Coloured and Dash, best "Stucco" Niagara Street. - Winnipeg.
WULYEA & CO.
Board and Stucco, constructive Coloured and Dash, best "Stucco" Niagara Street. - Winnipeg.